

[Wilhelm]

bestemt, at man kan konstatere, at det er blevet ubehageligt at være medlem af det danske politikorps på grund af den måde, tingene har udviklet sig på på grund af det stigende modsætningsforhold, der er mellem politiet og befolkningen.

Dette er altså ikke generelt et udtryk for mistillid til politiet, men det er et udtryk for, at vi tager parti for den ende af politiet, som er lad i stikken.

Der er partier her, der har sagt, at nok er spørgsmålene vigtige, og nok er det nødvendigt at gøre noget ved flere af de punkter, vi har behandlet i forslagene, men de vil under ingen omstændigheder gøre det, når det er VS, der kommer med forslagene. Det skal de da have lov til; så synes jeg bare, at vi skal efterlyse, at de selv kommer med nogle forslag på disse områder. Hvis det ikke bare er noget, man bekvemt dækker sig bag ved, at man ikke agter seriøst at diskutere eller behandle nogle forslag, som VS kommer med, så er det o.k., vi er ikke så fintfølede. Vi behandler seriøst forslag, der kommer fra skattesvindlere og spritbilister og andre medlemmer af dette ting, og har ingen fine fornemmelser i den anledning. Vi tager substansen i forslagene og forholder os til den. Men så kom med jeres egne forslag på disse områder, dem skal vi meget gerne gå ind i en debat om.

De forslag, der er på i dag, har i meget stor udstrækning, ligesom dem, der var på for et par uger siden, ikke ret meget andet sigte end at vende tilbage til en tilstand, vi havde tidligere. Hvis vi ser på L 32 om krav til identifikation, altså uniformskrav og den slags ting, så havde man jo det også tidligere. Det er temmelig nyt, at man er begyndt at lave et socialt overvågningspoliti, der farer rundt civilt, uden at det har efterforskningsopgaver i forbindelse med formodede, konkret begåede forbrydelser. Det er noget forholdsvis nyt. Det er faktisk præcis fra 1965, da man oprettede den første uropatrolje, så det er et krav om tilbagevenden til de forhold, hvor befolkningen normalt vidste, at de havde med politifolk at gøre, fordi de var uniformerede.

Det er også en tilbagevenden i L 33, for mig bekendt er alle problemer omkring fotografering af politiet kun forekommet i de seneste 6-8 år. Jeg kender ikke til, at det har været der før. Men denne følsomhed over

for, at der kan fremlægges fotografisk dokumentation for, hvad politiet egentlig foretager sig, er så forholdsvis ny, at man kan sige, behovet for at præcisere »privatlivets fred«-begrebet i virkeligheden stammer fra denne overfølsomhed, som først har givet udslag i de seneste år. I den forstand er det en tilbagevenden.

Det gælder ikke, indrømmet, lovforslag nr. L 34, som jeg kommer tilbage til, men det gælder i meget høj grad lovforslag nr. L 35 om klageadgangen, behandlingen af klager over politiet. Det er jo så nyt som fra 1973, at politiet ikke bare skal være med til at behandle, men, hvad jeg tror er endnu mere farligt, også undersøge klagerne over politiet, og det er, som vi redegør for i bilagene, noget, som man ved betænkningen fra straffelovrådet i 1971 enstemmigt, inklusive politiets repræsentanter, vendte sig imod.

I hvor høj grad retningslinjerne for politiets arbejde i detaljer har været offentligt tilgængelige tidligere, skal jeg ikke kunne sige, men bedømt efter kundgørelsessamlingen er det noget, der er svulmet gevaldigt op med disse halvhemmelige kundgørelser i den seneste halve snes år.

Justitsministeren, som afviste alle forslagene, selv om han også syntes, der var grund til at gøre noget ved de forskellige punkter, mente om lovforslag nr. L 32, at vi havde glemt, at det ofte kunne være mest hensigtsmæssigt – eller hensynsfuldt – at politiet optrådte ikke-uniformeret, når de dukkede op hos folk. Ja men, hr. justitsminister, magen til – undskyld, jeg siger det – vås synes jeg da heldigvis man skal lede længe efter. Det er jo ikke mere end et par dage siden vi sad i retsudvalget, hvor jeg tror vi blev enige om, at det var justitsministeren, der havde glemt det dér, da han ubetænksomt for ud efter Frederiksberg ...

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Ikke referere fra udvalget!

Wilhelm (VS):

Så må jeg sige, at vi har i hvert fald ikke glemt det. Jeg har lov at gentage, hvad jeg selv har sagt i udvalget. Vi finder ikke, det er rigtigt, at politiet ved enhver anholdelse skal møde uniformeret. Vi har gjort justitsministeren opmærksom på, at vi finder, det er ube-